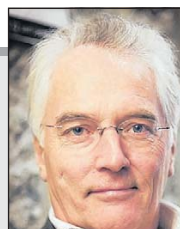

INTERVIEW

- Wunderbaum is een acteursgezelschap dat al enkele jaren in verschillende samenstellingen voorstellingen maakt over maatschappelijke onderwerpen.
- De groep treedt altijd op locatie op en heeft Rotterdam als uitvalsbasis.

- Het stuk Venlo gaat op 18 juni in première in een tent op Speelpleq aan de Noordbuitensingel in Venlo.
- Daarna is het stuk nog een paar keer in juni te zien. Kaartverkoop gaat via Theater de Maaspoort.
- Daarna is de voorstelling te zien in andere steden.

'Een spiegel van de nar voor koning Venlo'

„Het is mooi om te zien hoe scherp de blik van de buitenstaander is. De buitenstaander die ook af en toe de spijker op de kop slaat. Venlo is met dit stuk de koning die een spiegel van zijn hofnar krijgt voorgehouden. Een samenwerking tussen professionals en amateurs. Een voorstelling met film, theater en muziek.”

Marcel t' Sas, directeur van Theater de Maaspoort.

Venlo als toneelstuk

Venlo heeft een eigen toneelstuk. Gemaakt door een Rotterdams acteursgezelschap in samenwerking met Venlonaren en Theater de Maaspoort. Een spiegel (met bier en worst voor het publiek) die straks op verschillende plaatsen wordt voorgehouden.

door Harry Lucker

Een ambitieuze wethouder die door middel van kunst mensen weer trots wil maken en eensgezindheid in de samenleving wil brengen. Een ondernemer in zonnepanelen die het netwerken tot kunstvorm heeft verheven en Venlo op de kaart wil zetten. Twee hoofdrollen in het stuk Venlo. Het leuke hiervan, het is (voor Venlonaren) zeer herkenbaar. Het knappe van de personages, ze zijn bedacht door vier acteurs uit Rotterdam (acteursgroep Wunderbaum) die slechts een paar weken in Venlo hebben rondgelopen.

Eerst maar eens even over Wunderbaum. Walter Bart, Matijs Jansen, Marleen Scholten en Maartje Remmers vormen de acteursgroep die altijd op locatie speelt, nooit met een regisseur werkt en aan stukken komt door zichzelf onder te dompen in een gemeenschap. Dat deden ze ook in Venlo. De eerste kennismaking was een bijzondere.

„We wilden één carnavalsdag meemaken, dus hadden we mooie fluorescerende pakken aangetrokken om daarmee de binnenstad in te trekken. Op carnavalsdinsdag. Toen hebben we wel even gedacht dat Venlo een gemeenschap was waar we nooit tussen zouden komen”, vertelt Jansen.

Het kwam wel goed tussen de acteurs en de stad. Venlo verleent niet alleen zijn naam aan het stuk, „de hele uitvoering wordt een Venlose happening”, zegt Marleen Scholten. De uitvoering is in een grote biertent en wordt een feest. Compleet met muziek, bier en worst. In het stuk worden zeven rollen gespeeld door 'gewone' Venlonaren. En er zit een documentaire in verweven. Interviews met Venlonaren over hun stad. „Het is de factor Venlo in het stuk, maar we balanceren zo ook op de grens tussen fictie en realiteit”, zegt Bart. Wat maakt nou juist Venlo zo ge-

Wunderbaum op de Speelpleq, daar waar de Venlonaar in juni een spiegel wordt voorgehouden.

foto Stefan Koopmans

schikt om een voorstelling van te maken? „Venlo is een grensstad en moet zich dus altijd verhouden tegenover het buitenland. En het is de stad waar Geert Wilders zoveel aanhang heeft. In feite willen we de mythe van verdraagzaamheid onderzoeken. Nederland stond toch altijd bekend als het land dat tolerantie hoog in het vaandel had. Niet dat Venlo hiermee uniek is, het is eerder exemplarisch voor wat er op dit moment gebeurt in Nederland”, legt Bart uit. Een van de hoofdrollen is dus weggelegd voor een wethouder. Ze heeft een kunstwerk aangekocht en de presentatie van het werk moet een groot feest worden (vandaar dat de voorstelling in een feesttent wordt gehouden). Maar alle goede bedoelingen ten spijt, steeds meer mensen gaan hun bedenkingen tegen dat kunstwerk uiten. Een andere rol in het stuk is weggelegd voor een ondernemer in zonnepanelen. Een netwerkkoning die trots is op

zijn stad, ambitieus en iemand die ecologisch verantwoord wil ondernemen. Die een overkapping over een snelweg wil bouwen en Venlo op de kaart wil zetten. Andere rollen zijn die van een agent die vader is van twee dochters van zestien. Een rol die de hoeksteen van de samenleving verbeeldt. En een rol van een onderwijzeres die gefrustreerd is geraakt door alle hervormingen in het onderwijs van de afgelopen jaren.” Het is te merken, de acteurs hebben hun huiswerk goed gedaan. Het fictieve verhaal is makkelijk te linken aan de Venlose realiteit. Herkenbaar feit is het feest (de festiviteiten rond de onthulling van de beelden van Tajiri) en in de personages herkennen we duidelijk signalen van wethouder Peter Frey en ondernemer Jacques Scheuten. Maar zowel Frey als Scheuten komen niet in het stuk voor. „Dat is de grens tussen fictie en realiteit”, weet Bart. Het blijft tenslotte toneel.